

UCHWAŁA Nr 79 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 17 stycznia 1953 r.

w sprawie ustalenia zasady generalnego wykonawcy robót budowlanych i montażowych.

W celu należytego wprowadzenia zasady generalnego wykonawcy robót budowlanych i montażowych Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Inwestorzy bezpośredni powinni zlecać roboty budowlane i montażowe, objęte jednym projektem wstępnym i zestawieniem kosztów budowy lub jednym projektem technicznym i kosztorysem generalnym, jednemu przedsiębiorstwu jako generalnemu wykonawcy.

2. Zasada określona w ust. 1 obowiązuje zarówno przy zawieraniu umów o wykonanie robót budowlanych i montażowych jak i przy udzielaniu wstępnych zleceń.

§ 2. 1. Od obowiązku określonego w § 1 ust. 1 inwestorzy bezpośredni mogą być zwolnieni w wyjątkowych, gospodarczo uzasadnionych przypadkach:

- 1) jeżeli chodzi o tytuły inwestycyjne grupy I — przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek inwestora centralnego;
- 2) jeżeli chodzi o tytuły inwestycyjne grupy II — przez inwestora centralnego w porozumieniu z ministrem sprawującym nadzór nad przedsiębiorstwem budowlano-montażowym.

2. Inwestor może wyłączyć z zakresu robót zleconych generalnemu wykonawcy drobne roboty budowlane i montażowe, które ma wykonać systemem gospodarczym.

§ 3. 1. Generalnym wykonawcą powinno być przedsiębiorstwo, którego przedmiotem działania jest wykonywanie robót ogólnobudowlanych z wyjątkiem przypadku, gdy realizacja inwestycji wymaga w przeważającej mierze robót specjalnych. W tym przypadku generalnym wykonawcą powinno być właściwe przedsiębiorstwo specjalizowane.

2. Ministrowie sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi ustalać będą corocznie w terminie do dnia 15 czerwca w uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego listy podległych przedsiębiorstw, które są właściwe do objęcia funkcji generalnego wykonawcy dla określonego typu budów na rok następny.

§ 4. Generalny wykonawca może część robót przyjętych do wykonania (§ 1 ust. 1) zlecić do wykonania innym przedsiębiorstwom jako podwykonawcom w trybie określonym w obowiązujących przepisach.

§ 5. 1. Inwestor powinien zwrócić się o przyjęcie generalnego wykonawstwa do właściwego przedsiębiorstwa zamieszczonego na liście, o której mowa w § 3 ust. 2.

2. Przedsiębiorstwo budowlano-montażowe może zgłosić na piśmie zastrzeżenia co do przyjęcia generalnego wykonawstwa.

3. W przypadku określonym w ust. 2 inwestor powinien niezwłocznie podjąć próbę uzgodnienia sprawy przyjęcia generalnego wykonawstwa za pośrednictwem jednostki nadrzędnej i jednostki nadrzędnej przedsiębiorstwa budowlano-montażowego. W przypadku nieuzgodnienia sprawy przez jednostki nadrzędne inwestor bezpośredni powinien przedstawić sprawę inwestorowi centralnemu do uzgodnienia z ministrem sprawującym nadzór

nad przedsiębiorstwem budowlano-montażowym. W razie niemożności uzgodnienia sprawę rozstrzyga Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek inwestora centralnego.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwo budowlano-montażowe może odmówić włączenia robót do zakresu robót objętych generalnym wykonawstwem w gospodarczo uzasadnionych przypadkach, a w szczególności:

- 1) gdy w rozbudowywanym zakładzie roboty budowlano-montażowe objęte jednym tytułem inwestycyjnym, lecz nie objęte jednym projektem wstępnym i zestawieniem kosztów budowy lub jednym projektem technicznym i kosztorysem generalnym, nie stanowią jednolitej całości użytkowej i technologicznej, wymagającej łącznego oddania do eksploatacji;
- 2) gdy część robót wynikających z jednego projektu wstępnego i zestawienia kosztów budowy lub jednego projektu technicznego i kosztorysu generalnego wykonywana jest na odległych placach budowy, położonych poza terytorialnym zakresem działania przedsiębiorstwa budowlano-montażowego;
- 3) w przypadkach określonych w § 9 ust. 1.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1, 2 i 3 nie ma zastosowania przepis § 5 ust. 3.

3. W przypadku odmowy generalnego wykonawcy (ust. 1) roboty nie włączone do zakresu robót objętych generalnym wykonawstwem mogą być objęte odrębną umową inwestora z innym przedsiębiorstwem lub mogą być wykonywane przez inwestora systemem gospodarczym.

§ 7. 1. W przypadku gdy określona w kosztorysie generalnym wartość całości robót nie przekracza sum ustalonych zgodnie z ust. 2 i 3, o podjęciu się generalnego wykonawstwa przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe decyduje jego jednostka nadrzędna. Przepis § 5 ust. 3 nie ma w tym przypadku zastosowania.

2. Granicę wartości kosztorysowej robót, o której mowa w ust. 1, ustala się, jak następuje:

- 1) dla przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa Przemysłowego — na 10.000.000 zł;
- 2) dla przedsiębiorstw podległych Ministrowi Górnictwa — na 5.000.000 zł;
- 3) dla przedsiębiorstw podległych Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego — na 4.000.000 zł;
- 4) dla przedsiębiorstw podległych Ministrowi Kolei — na 2.000.000 zł;
- 5) dla przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli — na 1.000.000 zł.

3. Dla przedsiębiorstw innych niż określone w ust. 2 granicę wartości kosztorysowej robót ustalać po uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego właściwi ministrowie w terminie do dnia 15 lutego 1953 r.

4. Ministrowie sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi mogą po uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego ustalić na rok 1954 i lata następne granice wartości kosztorysowej odmienne od określonych w ust. 2.

§ 8. Generalnym wykonawstwem powinny być objęte w szczególności roboty ogólnobudowlane, roboty montażowe elementów konstrukcji budowlanej, roboty instalacyjne (centralnego ogrzewania, wodno-kanalizacyjne, elektryczne, klimatyzacyjne i inne), roboty specjalne oraz roboty obejmujące montaż aparatury, maszyn i urządzeń.

§ 9. 1. W przypadku gdy w chwili zawarcia umowy między inwestorem a generalnym wykonawcą nie ma odpowiedniego specjalizowanego przedsiębiorstwa, mogącego podjąć się podwykonawstwa, mogą być wyłączone z zakresu robót objętych generalnym wykonawstwem roboty specjalne, a w szczególności montaż aparatury i urządzeń specjalnych.

2. W terminie do dnia 30 czerwca każdego roku Minister Budownictwa Przemysłowego w porozumieniu z ministrami-inwestorami centralnymi w zakresie budowy lub rozbudowy zakładów przemysłowych i po uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego ustalać będzie, jakie roboty powinny być zgodnie z ust. 1 przede wszystkim wyłączone w roku następnym z zakresu robót objętych generalnym wykonawstwem, podejmowanym przez podległe mu przedsiębiorstwa.

3. W odniesieniu do robót, które powinny być wyłączone w 1953 r. z zakresu robót objętych generalnym wykonawstwem (ust. 2), zarządzenie, o którym mowa w ust. 2, powinno być wydane w terminie do dnia 28 lutego 1953 r.

§ 10. 1. Generalny wykonawca, będący przedsiębiorstwem ogólnobudowlanym, powinien we własnym zakresie wykonać również tę część robót ogólnobudowlanych, które są bezpośrednio związane z robotami specjalnymi i montażowymi, powierzonymi do wykonania podwykonawcy.

2. Ministrowie Budownictwa Przemysłowego i Budownictwa Miast i Osiedli określą roboty, o których mowa w ust. 1, które w każdym razie powinny być wykonywane przez podległe im przedsiębiorstwa wykonujące roboty ogólnobudowlane.

§ 11. 1. Generalny wykonawca koordynuje całość wykonania robót wynikających z przyjętego zlecenia, a w szczególności miesięczne plany operatywne podwykonawców.

2. W przypadku gdy określone roboty zostały wyłączone z zakresu robót objętych generalnym wykonawstwem (§§ 2 i 6) i wykonywane są bądź systemem gospodarczym przez inwestora, bądź przez inne przedsiębiorstwo budowlano-montażowe, inwestor obowiązany jest koordynować te roboty z robotami prowadzonymi przez generalnego wykonawcę.

§ 12. 1. Pracownicy generalnego wykonawcy, zatrudnieni przy koordynowaniu działalności podwykonaw-

ców, mogą być w całości lub w części premiowani na podstawie przepisów obowiązujących w wykonawstwie budowlano-montażowym za wykonanie całego planu produkcyjnego objętego generalnym wykonawstwem.

2. Ministrowie sprawujący nadzór nad generalnymi wykonawcami określą w terminie do dnia 15 lutego 1953 r. w uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego stanowiska pracy objęte przepisami ust. 1 oraz czy premie mają być uzależnione w całości lub w części od wykonania całego planu produkcyjnego objętego generalnym wykonawstwem.

3. Wydajność pracy, od której zależy wysokość premii, ustala się na podstawie wyników wykonania planu przez generalnego wykonawcę w zakresie robót wykonywanych własnymi siłami.

§ 13. 1. Wypłata premii pracownikom przedsiębiorstw wykonujących roboty budowlano-montażowe może nastąpić po stwierdzeniu na piśmie, że roboty zostały wykonane w terminie, zgodnie z umową i obowiązującymi przepisami.

2. Wykonanie robót objętych generalnym wykonawstwem stwierdza inwestor, a wykonanie robót przez podwykonawcę — generalny wykonawca.

§ 14. Zabrania się finansowania umów o wykonanie robót budowlanych i montażowych naruszających zasady generalnego wykonawcy, określone w niniejszej uchwale.

§ 15. 1. Jeżeli umowy wieloletnie o wykonanie robót budowlano-montażowych nie uwzględniają zasad określonych w niniejszej uchwale, ministrowie sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi w porozumieniu z ministrami sprawującymi nadzór nad inwestorami bezpośrednimi ustalą w terminie do dnia 15 kwietnia 1953 r. po uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego terminy i sposób przystosowania organizacji wykonywania robót do zasad ustalonych w niniejszej uchwale.

2. Spośród umów określonych w ust. 1 pozostają w mocy umowy dotyczące robót, które mają być ukończone w roku 1953.

§ 16. Ministrowie sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi wydadzą w uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 28 lutego 1953 r. szczegółowe instrukcje, zmierzające do zapewnienia koordynacji robót przez generalnych wykonawców oraz do umożliwienia prawidłowej kontroli postępu tych robót przez inwestora.

§ 17. Traci moc uchwała nr 915 Prezydium Rządu z dnia 21 grudnia 1951 r. w sprawie ustalenia zasady generalnego wykonawcy robót budowlanych i montażowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-1, poz. 13).

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*